

тяглилъ. Въ Блъгариј ј избухнѫла пакъ бунј, и Гелецъ, слѣдъ тригодишно царуване, бѣлъ убитъ. Новъй владалецъ Умаръ царувалъ само 40 дни. Слѣдъ него Блъгаре-ти вѣскачили на прѣстола Савина, зетя на Кормесоша. Нѣ Савинъ искалъ да ся-сприятелюва съ Византийци-ты, та Блъгаре-ти свѣкали сборъ, нерачили Савина и вѣкали съ гласъ: „нештемъ Савина; прѣвъ него Блъгарија ште подпадне подъ Гръци-ты.“ Савинъ побѣгнѫль при Византийскъй царь (762—763). Въ Блъгариј буна-та ся-протакала, а Византийци-ти умѣли да ся-ползвуватъ отъ това. Новъй владалецъ Блъгарскъй Бојанъ (Паганъ, Вајанъ) поискалъ да ся-види лично съ Византийскъй царь, та отишъль при него съ болнаре-ты си. Византийскъй царь не си устојаљ на думѣ-тѣ; той заповѣдалъ та уловили Бојана, и, доклѣ Блъгаре-ти ся-надѣвали за миръ, той отишъль съ войскъ въ Блъгариј, и стигнѫль татъкъ кѫдѣ Сливенъ, та изгориъ тамошни-ты царскы дворове, нѣ незнамъ зашто, отиеднажъ ся-врънѫль назадъ. Въ Блъгариј буна-та оште ся-протакала. Между това на Блъгарскъй прѣстолъ сѣдијъ пакъ Умаръ, напрѣднѣй владалецъ; нѣ Блъгаре-ти го убили и прѣдали власть-тѣ на Бојановъй братъ Токта. Въ 766 год. Византийскъй царь Константинъ ся-вдигнѫль възъ Блъгаре-ты и испратилъ силнѣ флотѣ (1600 корабиј) камъ брѣгове-ты на Блъгариј; нѣ не сполучилъ: буря разбила кораби-ты му, та ся-оттяглилъ. Въ това врѣмя Бојанъ и Токтъ бѣли убити при Дунава. Слѣдъ това Византийци-ти не ся-вдигали възъ Блъгариј нѣколко години. Най-сетиѣ, въ 774 год., Константинъ Копронимъ пакъ оти-